

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 004959 15 Uvp
Banja Luka, 15.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi D. V. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 16-03/3-560-1/15 od 19.01.2015. godine, tuženog Ministarstva ..., u predmetu utvrđivanja statusa ratnog vojnog invalida i prava na ličnu invalidninu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 004959 15 U od 04.03.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.02.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tuženog, kojim je u postupku revizije ukinuto rješenje Administrativne službe Opštine B. - Odjeljenja za ... broj 02/7-560-395/10 od 21.10.2010. godine i odbijen zahtjev tužitelja za priznavanje statusa ratnog vojnog invalida (RVI). Tim prvostepenim rješenjem donesenim u postupku prevođenja tužiocu je i dalje priznat status RVI VIII kategorije sa 40% vojnog invaliditeta trajno, po osnovu ranjavanja u vezi sa vršenjem vojne dužnosti u Vojsci RS (VRS) sa pravom na ličnu invalidninu u pripadajućem procentu, počev od 01.05.2008. godine, pa dalje dok postoji zakonom propisani uslovi.

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio navodima da činjenično stanje nije potpuno ni pravilno utvrđeno, s obzirom da nalaz i mišljenje drugostepenog organa vještačenja broj 4613/12 od 15.03.2012. godine na kojem je isto zasnovano, nije sačinjeno u skladu sa članom 5. stav 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik RS“ broj 31/10, u daljem tekstu: Pravilnik o radu), odnosno nije jasno obrazložen, niti su u istom navedene činjenice koje su sa medicinskog stanovišta značajne za donošenje zakonitog rješenja. Ovo posebno jer je tužilac do sada ostvarivao prava po osnovu invalidnosti kao RVI VIII kategorije sa 40% invalidnosti, pa je bila obaveza prvostepene i drugostepene ljekarske komisije da svoj nalaz i mišljenje obrazloži i navede na osnovu čega je došlo do promjene u odnosu na prethodni nalaz i na prethodno utvrđenje. Ovakav propust je od uticaja na prava tužioca, pa je sud našao da je osporeno rješenje nezakonito, odnosno da je tužba osnovana, s tim što je u ponovnom postupku potrebno izvršiti ponovno vještačenje i utvrđivanje invalidnosti tužioca.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tuženi pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta i navodi da je stav suda neprihvatljiv, a presuda neutemeljena. Navodi da je prvostepena ljekarska komisija u dva navrata, 15.04. i 30.09.2011. godine i drugostepena u nalazu od 15.03.2012. godine jasno i nedvosmisleno našla da kod tužioca nema anatomskih ni funkcionalnih ispada povrijeđenih dijelova tijela i da su nalazi i medicinska dokumentacija uredni, odnosno da nema vojnog invaliditeta, ni po osnovu ranjavanja, a ni po osnovu oštećenja sluha zbog ranjavanja, zbog čega je nejasno čemu bi služilo i šta bi značilo posebno obrazloženje drugostepene komisije kada su već sva tri vještačenja potpuno saglasna. Osim toga, nalaz je dat po neposrednom kliničkom pregledu tužioca, pa ne stoji primjedba da su nalazi nedovoljno obrazloženi, te da se drugostepena ljekarska komisija nije mogla saglasiti sa nalazom i mišljenjem prvostepene ljekarske komisije. Oспорava i ostale navode obrazloženja pobijane presude pozivajući se na odredbu člana 98. i 99. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca) kojima je propisan i razrađen institut revizije, za koje je svojstvena mogućnost onoga što se naziva „gubitkom stečenih prava“ djelimično ili u cjelosti koji je „po prilično relativiziran“ pa se ne može posmatrati kao nepremostiva činjenica kako je nalazi nižestepeni sud. Takvu mogućnost daje institut prevođenja rješenja iz člana 126. Zakona o pravima boraca, a s obzirom da je u predmetnoj upravnoj stvari utvrđeno da kod tužioca nema vojnog invaliditeta, to je gubitak statusa i prava RVI imanentan. Predlaže da se zahtjev usvoji, pobijana presuda preinači i tužba odbije ili da se presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Tužilac u odgovoru na zahtjev osporava njegove navode i smatra da je neosnovan, pa predlaže da se odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

U obrazloženju pobijane presude, po ocjeni ovog suda, pravilno je ukazano na nedostatke obrazloženja osporenog akta, a u vezi sa nalazom i mišljenjem drugostepene ljekarske komisije broj 4613/12 od 15.03.2012. godine. Naime u tom nalazu se navodi da je izvršen pregled stranke i uvid u medicinsku dokumentaciju, te konstatovano da je tužilac u toku učešća u Vojsci RS dva puta ranjen, 05.12.1992. godine i 13.05.1995. godine, da je imao povrede mekih tkiva lijevog bedra, desne strane grudnog koša bez povrede unutrašnjih organa, te blast povrede i povredu obje bubne opne. Prema priloženoj dokumentaciji nalaz oba uha je praktično uredan, oštećenje sluha po 1,5% po F/S, nalaz ortopeda u pogledu funkcije donjih ekstremiteta uredan, snimak pluća uredan, pa prema svemu izloženom nema vojnog invaliditeta. Navedeni nalaz i mišljenje ne sadrži nikakvo obrazloženje, a ne navodi se na osnovu koje dokumentacije je izveden takav zaključak, pa se ne može sa sigurnošću utvrditi da li je u skladu sa medicinskom dokumentacijom, te da li može poslužiti kao osnov za činjenično utvrđenje u ovoj upravnoj stvari, odnosno za utvrđenje da kod tužioca ne postoji vojni invaliditet. Ovo i kod činjenice da je tužilac podnosio i zahtjev za novu ocjenu vojnog invaliditeta zbog pogoršanja zdravstvenog stanja (koji nije pravosnažno okončan), te zbog činjenice da iz dokumentacije koja se zatiče u spisu (nalaz ljekara specijaliste fizikalne medicine od 13.08.2009. godine da su kod tužioca izražene tegobe vrtoglavice i nesvjestice), što s obzirom da je imao ranjavanje 1995. godine u predjelu glave, je trebalo posebno razmotriti i dati obrazloženje i tih nalaza i ostale dokumentacije u spisu.

Otuda je sud pravilno uvažio tužbu i osporeni akt poništio zbog nedostatka nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije, koji nije sačinjen u skladu sa članom 5. stav 2. Pravilnika o radu, zbog čega se, dok se ne otklone navedeni nedostaci, ne može ispitati zakonitost osporenog akta.

Raniji nalazi i mišljenja koje navodi tuženi nisu predmet ocjene u ovom postupku, a rješenja čijem donošenju su prethodili su poništena presudom nižestepenog suda od 26.10.2012. godine, protiv koje je zahtjev tuženog odbijen presudom ovog suda od 27.11.2014. godine. Iz tog razloga je bez uticaja na zakonitost pobijane presude prigovor tužioca da su ti nalazi istovjetni sa predmetnim nalazom drugostepene ljekarske komisije, pa da nije potrebno da se u istom daje obrazloženje. Pogrešan je i zaključak tuženog da se dio obrazloženja pobijane presude bavi ukidanjem stečenih prava, s obzirom da sud ukazuje na situaciju koja nastaje zbog česte promjene obima prava, koja tada sama po sebi zahtjeva posebno i detaljno obrazloženje, što je u kontekstu sa ostalim razlozima toga obrazloženja.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić